

O A Y Σ Σ E I A Σ

P A Ψ Ω I A I A X.

S U M M A R I U M.

Ulysses arcu suo aggreditur turbam procorum; ante omnes Antinoum, quo confixo, quis sit et quid struat, palam aperit (1-41). Eum placare frustra quaerit Eurymachus, mox cum ense irruens ab eo occiditur; item Amphinomus a Telemacho (42-98): qui sibi suisque arma ex superiore parte aedium desert, sed ianuam obserare oblitus; per quam etiam procis Melanthius arma petit (99-162). Melanthium, iterum adscendentem, subsequuti Eumeus et Philoetius opprimunt, constringunt, vivum ad columnam alligant (163-199). Ulyssi, cum filio et pastoribus illis procos urgenti, Minerva specie Mentoris, dein hirundinis, accedit, ut ipsi animos augeat et auxilium ferat (200-240). Inde acrior pugna, qua consternati perimuntur Ctesippus, Liodes, reliqui omnes (241-329): parcitur tantum Phemio citharoedo et Medonti praeconi, deprecante Telemacho (330-380). Ita expletus ultione Ulysses cadavera tolli et domum elui iubet: duodecim ancillae, quae Eurycleae indicio cum procis consuerant, suspendio necantur, maiori cruciatu Melanthius (381-477). Perpetratis his rebus, Ulysses ignem adolet, incensoque sulfure domum piaculo purgat (478-494). Agnatum dominum fidiae ancillae salutant (494-501).



O ΔΥΣΣΕΙΑΣ Χ.

Μνηστηροφονία.

Ἄνταρ ὁ γυμνώθη φακέων πολύμητις Ὄδυσσεύς·
ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδόν, ἔχων βιὸν ἡδὲ φαρέτρην,
ἴων ἐμπλείην· ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὅϊστοὺς
αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν, μετὰ δὲ μητῆρσιν ἔειπεν·

Οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται. 5
νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔπω τις βάλεν ἀνήρ,
εἰσομαι, αἴ κε τύχωμι, πόδῃ δέ μοι εὔχος Ἀπόλλων.

Ἔτοι δὲ ἐπ' Ἀντιρόῳ ἴθύνετο πικρὸν ὅϊστόν.
ἡτοι δὲ καλὸν ἄλειστον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλεν,
χρύσεον, ἄμφωτον· καὶ δὴ μετὰ χερσὸν ἐνώματα, 10
ὄφρα πίοι οἶνοι· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
μέμβλετο· τίς καὶ οἴοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσιν,
μοῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερὸς εἴη,
οἵ τε οὖξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ Κῆρα μέλαιναν;
τὸν δὲ Ὄδυσσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἵω, 15
ἀντικρὺ δὲ ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἥλυθ' ἀκωκῆ.
ἐκλίνθη δὲ ἑτέρωσσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρός,

βλημένου· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ γῆνας παχὺς ἥλ. Θεν
αἴματος ἀνδρομέδοιο· Θοῶς δ' ἀπὸ εὗτοι τράπεζαν
20 ὥστε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἰδατα χεῦνεν ἔραξε·
σῖτός τε κρέα τὸ ὅπτα φορύνετο. τοὶ δ' ὁμάδησαν
μηνηστῆρες κατὰ δώμαθ', ὅπως ἵδον ἄνδρα πεσόντα·
ἐκ δὲ θρόνων ἀνόργουσσαν, δρινθέντες κατὰ δῶμα,
πάντοσε παπταίνοντες ἐϋδυμήτους ποτὶ τοίχους·
25 οὐδέ πῃ ἀσπὶς ἔην, οὐδὲ ἄλιμον ἔγχος, ἐλέσθαι.
νείκειον δὲ Ὁδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

Ἐεῖνε, νακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκέτ' ἀδέλλων
ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὀλεθρος.
καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὃς μέγ' ἄριστος
30 κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γῦπτες ἔδονται.
Ἴσκεν ἔκαστος ἀνήρ, ἐπεὶ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
ῶς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο.
τοὺς δὲ ἀρ ὑπόδρα ἵδων προςέφη πολύμητις Ὁδυ-
σεύς·

35 Ω κύνες, οὐ μὲν ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἴκαδ'
ικέσθαι
δῆμον ἀπὸ Τρώων, ὅτι μοι κατεκείσετε οἶκον,
διμωῆσιν δὲ γυναιξὶ παρεννάζεσθε βιαίως,
αὐτοῦ τε ζώοντος ὑπεμνάασθε γυναῖκα,
οὔτε θεοὺς δείσαντες, οἵ οὐρανὸν εὑρὸν ἔχουσιν,
40 οὔτε τινὸν ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι·
νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.

Ως φάτο· τοὺς δὲ ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος
εἶλεν·

[πάπιην δὲ ἔκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὀλεθρον·]

Εὐρύμαχος δέ μιν οῖος ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Εἰ μὲν δὴ Ὁδυσεὺς Ἰθακῆσιος εἰλήλουθας, 45
ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπες, ὅσα φέζεσκον Ἀχαιοί,
πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ'
ἀγροῦ.

ἄλλ' δ' μὲν ἥδη κεῖται, ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα,
οὔτι γάμου τόσσον κεχρημένος, οὔτε χατίζων, 50
ἄλλ' ἄλλα φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων.
ὅφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐϋκτιμένης βασιλεύοι
αὐτός, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνει λοχήσας.
νῦν δ' δ' μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται· σὺ δὲ φείδεο λαῶν
σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὅπισθεν ἀρεστάμενοι κατὰ δῆμον, 55
ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδίδοται ἐν μεγάροισιν,
τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἑεικοσάβοιον ἔκαστος,
χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰςόντες σὸν κῆρ
ιανθῆ· πρὸν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδροι ἴδων προσέφη πολύμητις Ὁδυσ- 60
σεύς·

Εὐρύμαχ', οὐδ' εἴ μοι πατρῷϊα πάντ' ἀποδοῖτε,
ὅσσα τε νῦν ὑμῖν ἐστί, καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε,
οὐδέ κεν ὡς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
πρὸν πᾶσαν μιηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.
νῦν ὑμῖν παράκειται, ἐναντίον ἡὲ μάχεσθαι, 65
ἢ φεύγειν, ὃς κεν Θάγατον καὶ Κῆρας ἀλύξῃ·
ἄλλα τιν' οὐ φεύξεσθαι δίομαι αἰπὺν ὄλεθρον.

Ὦς φάτο· τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον
ἥτος.

τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσεφώνεε δεύτερον αὕτις·

70 Ω φίλοι, οὐ γὰρ σχήσει ἀνὴρ ὅδε χειρας ἀπότους.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐῦξον ἥδε φαρέτοην,
 οὐδοῦ ἀπὸ ξεστοῦ τοξάστεται, εἰςόκε πάντας
 ἄμμει πατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
 φάσγανά τε σπάσσασθε, καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
 75 ἵων ὠκυμόδων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν
 ἀθρόοι, εἴ κε μιν οὐδοῦ ἀπώσομεν ἥδε θυράων,
 ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἀστυν, βοὴ δ' ὥκιστα γένοιτο·
 τῷ οὲ τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσαιτο.
 Ως ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὁξύ,
 80 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαγμένον· ἀλτο δ' ἐπ' αὐτῷ
 σμερδαλέα ἴάχων· ὁ δ' ἀμαρτῆ δῖος Ὁδυσσεὺς
 ιὸν ἀποπροϊεὶς βάλλε στήθος παρὰ μαζόν,
 ἐν δέ οἱ ἡπατι πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 φάσγανον ἦκε χαμᾶξε, περιφρήδης δὲ τραπέζη
 85 οὔπιπεσθείσεις· ἀπὸ δ' εἰδατα χεῦεν ἔραξε,
 καὶ δέπτας ἀμφικύπελλον· ὁ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ,
 θυμῷ ἀνιάζων· ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισιν
 λακτίζων ἐτίναξε· οὐαὶ δόφθαλμῶν δ' ἔχντες ἀχλύς.
 Ἀμφίνομος δ' Ὁδυσσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο
 90 ἀντίος ἀΐξας· εἴρυντο δὲ φάσγανον ὁξύ,
 εἴ πώς οἱ εἰξειε θυράων. ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ
 Τηλέμαχος οὐαπόπισθε βαλὼν χαλκήρει δουρὶ,
 ὥμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
 δούπησεν δὲ πεσών, χθόνα δ' ἥλαστε παντὶ μετώπῳ.
 95 Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος
 αὐτοῦ ἐν Ἀμφινόμῳ· περὶ γὰρ διε, μήτις Ἀχαιῶν
 ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον ἦ ἐλάσσειεν
 φασγάνῳ ἀΐξας, ηὲ προπρηνεῖ τύψας.

βῆ δὲ θέειν, μάλα δ' ὡκα φίλον πατέρος εἰςαφίκανεν·

ἀγχοῦ δ' ἵσταμενος ἔπειτα πτερόεντα προσήγυδα. 100

Ως πάτερ, ἥδη τοι σάκος οἶνω καὶ δύο δοῦρος,
καὶ κυνέην πάγχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
αὐτὸς τὸ ἀμφιβαλεῦματι ἴών· δώσω δὲ συβάτη
καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἀμεινον.

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσ- 105
σεὺς·

οἶσε θέων, εἴως μοι ἀμύνεσθαι πάρος δῆστοι,
μή μὲν ἀποκινήσωσι θυράων, μοῦνον ἔόντα.

Ως φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρὶ.

βῆ δὲ ἴμεναι θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο.

ἐνθεν τέσσαρα μὲν σάκες ἔξελε, δούρατα δὲ ὀκτώ, 110
καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήσεας ἵπποδασείας·

βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὡκα φίλον πατέρος εἰςαφίκανεν.

αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χροῖ δύστετο χαλκόν·

ῶς δὲ αὖτας τῷ διμῶε δυέσθην τεύχεα καλά,

ἔσταν δὲ ἀμφὶ Ὁδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην. 115

Αὐτὰρ ὅγε, ὁφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσταν ίοι,

τόφρα μητήρων ἔνα γέ αἰεὶ δῆ ἐνὶ οἴκῳ

βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δὲ ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον.

αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ίοι δῆστεύοντα ἄνακτα,

τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν ἔϋσταθέος μεγάροιο 120

ἔκλιν ἔσταμεναι, πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·

αὐτὸς δὲ ἀμφὶ ὠμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·

κρατὶ δὲ ἐπὶ ἴφθιμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,

ἵππουρον, δεινὸν δὲ λόφος παθύπερθεν ἔνευεν·

εὗλετο δὲ ἄλκιμα δοῦρε δύω νεκοδυθμένα χαλκῷ. 125

Ὥρσοθύρῃ δέ τις ἔσκεν ἔϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ·

ἀποδότατον δὲ παρὸν οὐδὸν ἔϋσταθέος μεγάροιο
ἢν ὁδὸς ἐσ λαύρην, σανίδες δὲ ἔχον εὐ ἀραιοῦνται.

τὴν δὲ Ὀδυσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβόν,
130 ἐσταότε ἄγχι αὐτῆς· μία δὲ οἴη γίγνεται ἐφορμή.

τοῖς δὲ Ἀγέλεως μετέειπεν, ἐπος πάντεσσι πιφαύσκων

Ὥ φίλοι, οὐκ ἀν δή τις ἀν δροθύρην ἀναβαίη,
καὶ εἴποι λαοῖσι, βοὴ δὲ ὥκιστα γένοιτο;
τῷ κε τάχι οὗτος ἀνήρ νῦν ὑστατα τοξάσταιτο.

135 Τὸν δὲ αὐτε προεέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν
οὔπως ἔστι, Ἀγέλαις Διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης·
καὶ χεῖς πάντας ἐρύνοι ἀνήρ, δέστι ἀλκιμος εἴη.

ἄλλ᾽ ἄγεθ, νῦν τεύχε ἐνείκω θωρηχθῆναι

140 ἐκ Θαλάμου· ἔνδον γὰρ, ὅτοιμαι, οὐδέ πη ἄλλῃ
τεύχεα πατθέσθην Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος νίος.

Ὦς εἰπὼν, ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
ἐς Θαλάμους Ὀδυσῆος, ἀνὰ ὁῶγας μεγάροιο.

ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα,
145 καὶ τόσσας κυνέας χαλιήρεας ἵπποδασείας.

βῆ δὲ ἴμεναι, μάλα δὲ ὥκα φέρων μητιῆρσιν ἔδωκεν
καὶ τότε Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἥτορ,
ώς περιβαλλομένους ἴδε τεύχεα, χερσί τε δοῦρα
μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δὲ αὐτῷ φαίνετο ἔογον.

150 αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἐπεα πτερόεντα προεηύδα.

Τηλέμαχος, ἦ μάλα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
νῷν ἐποτρύνει πόλεμον κακόν, ἦτε Μελανθεύς.

Τὸν δὲ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηῦδα·
ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γένετο — οὐδέ τις ἄλλος
155 αἴτιος — ὃς Θαλάμοιο θύρην πυκνῶς ἀραιοῦνται

κάλλιπον ἀγυλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
ἄλλ' ἵθι, δῖ Εὔμαιε, θύρην ἐπίθεες Θαλάμοιο,
καὶ φράσαι, εἴ τις ἄρδ' ἔστι γυναικῶν; η̄ τάδε ὁέζει,
η̄ νῖος Λολίοιο, Μελανθεύς, τόν περ δίω.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. 160
βῆ δ' αὗτις Θάλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
οἵσων τεύχεα καλά. νόησε δὲ δῖος ὑφορβός,
αἴψα δ' Ὁδυσσῆα προξεφώνεεν, ἐγγὺς ἐόντα.

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχανος Ὁδυσσεῦ,
κεῖνος δ' αὐτὸν αἴδηλος ἀνήρ, ὃν διόμεθ' αὐτοί, 165
ἔρχεται ἐς Θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτές ἔνισπε,
η̄ μιν ἀποκτείνω, αἴ τε κρείσσων γε γένωμαι.
η̄τε σοι ἐνθάδ' ἄγω, ὥν ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
πολλάς, ὅσσας οὗτος ἐμήσατο σῷ ἐνὶ οἴκῳ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προξέφη πολύμητις Ὁδυσ- 170
σεύς.

η̄τοι ἔγὼ καὶ Τηλέμοχος μητρῆος ἀγανούς
σκήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας.
σφῶι δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖδας ὑπερθεν,
ἐς Θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὅπισθεν.
σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε, 175
κιονὸν ἀν̄ ὑψηλὴν ἐρύσαι, πελάσαι τε δοκοῖσιν,
ώς κεν δηθὰ ζωὸς ἐών χαλέπ' ἀλγεα πάσχῃ.

Ὡς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν οἰκόν, ηδ'
ἐπίθοντο.

βάν δ' ἴμεν ἐς Θάλαμον, λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα.
η̄τοι δὲ μὲν Θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχει ἐρεύνα. 180
τὸ δ' ἔσταν ἐκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε.
εὗθ' ὑπέρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,

τῇ ἐτέοῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,

τῇ δ' ἐτέοῃ σάκος εὐρὺν, γέρον, πεπαλαγμένον ἄζη,

185 *Λαέρτεω ἥρωος, ὁ κουροῖςων φορέεσκεν·*

δὴ τότε γ' ἥδη κεῖτο, ὡραῖον δὲ λέλυντο ἵμάντων.

τῷ δ' ἄρδ' ἐπαιξανθ' ἐλέτην, ἔρυσάν τε μιν εἴσω

κουροῖς· ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ.

σὺν δὲ πόδας χειρὸς τε δέον θυμαλγεῖ δεσμῷ,

190 εὗ μάλιστα ποστρέψαντε διαμπερές, ὡς ἐκέλευσεν

υἱὸς *Λαέρταο, πολύτλαος δῖος Ὀδυσσεύς.*

σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε,

πίον' ἀν' ὑψηλὴν ἔρυσαν, πέλασάν τε δοκοῖσιν.

τὸν δ' ἐπικερομέων προσέφης, *Εὔμαιε συβῶτα.*

195 *Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις,*

εὗνη ἔνι μαλακῇ παταλέγμενος, ὡς σε ἔοικεν.

οὐδὲ σέγ' ἥριγένεια παρὸς *Ὀινεανοῖο* φοάων

λήσει ἐπεοχομένη χρυσόθρονος, ἥρικ' ἀγινεῖς

αἴγας μηνστήρεσσι, δόμον κάτα δαῖτα πένεσθαι.

200 *Ως δὲ μὲν αὖθι λέλειπτο, ταθεὶς ὅλοῷ ἐνὶ δεσμῷ.*

τῷ δὲ ἐς τεύχεα δύντε, θύρην ἐπιθέντε φαειήν,

βήτην εἰς *Ὀδυσσῆα* δαῖφρονα, ποικιλομήτην.

ἔνθα μένος πνείοντες ἐφέστασαν· οἵ μὲν ἐπ' οὐδοῦ,

τέσσαρες, οἵ δὲ ἔντοσθε δόμων, πολέες τε καὶ ἐσθλοί.

205 *τοῖσι δὲ ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Λιὸς ἦλθεν Ἀθήνη,*

Μέντοι εἰδομένη ἡμὲν δέμας, ἡδὲ καὶ αὐδήρι.

τὴν δὲ Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἴδων, καὶ μῆθον ἔειπεν.

Μέντορ, ἀμυνον ἀρήν, μηῆσαι δὲ ἐτάροιο φίλοιο,

ὅς σ' ἀγαθὰ φέζεσκον· διηλική δέ μοι ἐσσι.

210 *Ως φάτ', διόμενος λαοστόον ἔμμεν Ἀθήνην.*

μηνηστήρες δ' ἔτεροι θεν δύσκλεον ἐν μεγάροισιν·
πρῶτος τὴν γένεντε παραστορίδης Ἀγέλαιος·

Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραιπεπίθησιν Ὁδυσσεύς,
μηνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ.
οὗδε γάρ ήμέτερόν γε νόον τελέεσθαι δῖω·

215

ὅππότε κεν τούτους κτέωμεν, πατέρος ηδὲ καὶ υἱόν,
ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφῆσει, οἷα μενοινᾶς
ἔρδειν ἐν μεγάροις· σῷ δ' αὐτοῦ ιράστι τίσεις.
αὐτὰρ ἐπήν νύμεων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,
κτήμαθ', διόσσα τοι ἔστι, τά τ' ἔνδοθι καὶ τὰ θύ-

220

ρηφιν,

τοῖσιν Ὁδυσσῆος μεταμίξομεν· οὐδέ τοι υἱας
ζώσιν ἐν μεγάροισιν ἔάσομεν, οὐδὲ θύγατρας,
οὐδὲ ἄλοχον κεδυήν· Ιθάκης κατὰ ἄστυ πολεύειν.

Ως φάτ· Αθηναίη δὲ χολώσατο ηρόθι μᾶλλον,
νείκεσσεν δ' Ὁδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.

225

Οὐκέτι σοίγ', Ὁδυσεῦ, μένος ἔμπεδον, οὐδέ τις ἀλκή,
οἵη ὅτε ἀμφ' Ἐλένη λευκωλένῳ, εὐπατερείῃ,
εἰνάτετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμές αἰεί,
πολλοὺς δ' ἀνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
σῇ δ' ἥλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐδυνάγνια.

230

πῶς δὴ νῦν, ὅτε σόν τε δόμον καὶ κτήμαθ' ἵκάνεις,
ἄντα μηνηστήρων δλοφύρεαι ἀλκιμος εἶναι;
ἄλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρὸς ἔμ' ἴστασο, καὶ ἵδε τόγον,
ὄφρ' εἰδῆς, οῖός τοι ἐν ἀνδράσι δυξμενέεσσιν
Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεογεσίας ἀποτίνειν.

235

Ἔτα· καὶ οὔπω πάγκυ δίδουν ἔτεροι λικέα νίκην,
ἄλλ' εἴ τ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν,
ἡμὲν Ὁδυσσῆος, ηδ' υἱοῦ κυδαλίμοιο.

αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάρου μέλαθρου
240 ἔξετ ἀναιξασα, χειλδόνι εἰκέλη ἄντην.

Μνηστῆρας δ' ὥτοντε *Δαμαστορίδης* Ἀγέλαος,
Ἐνδύνομός τε καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμός τε,
Πείσανδρός τε *Πολυκτορίδης*, Πόλυβός τε δαῖφρων·
οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχοι ἄριστοι,
245 ὅσσοι ἔτεντο, περὶ τε ψυχέων ἐμάχοντο·

τοὺς δ' ἦδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες οἱ.

τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἐπος πάντεσσι πιφαύσκων.

Ὥ φίλοι, ἦδη σχήσει ἀνήρ ὅδε χειρας ἀπτους·
καὶ δῆ οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη, κενὰ εὔγματα εἰπών·
250 οἱ δ' οἵοι λείπονται ἐπὶ πρώτησι θύρησιν.
τῷ νῦν μὴ ἀμα πάντες ἀφίετε δούρατα μαιρά·
ἀλλ' ἄγεθ', οἱ ἔξ πρῶτον ἀκοντίσατ', αἴ τε ποθι Ζεὺς
δώῃ Ὁδυσσῆα βλῆσθαι, καὶ πῦδος ἀρέσθαι.
τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπήν οὐτός γε πέσησιν.

255 Ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὡς ἐκέλευνεν,
ιέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάρου
βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκνῶς ἀραρυῖαν.
ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.

260 αὐτὰρ ἐπειδὴ δούρατ' ἀλεύαντο μνηστήρων,
τοῖς δ' ἄρα μύθων ἥρχε πολύτλας δῖος Ὁδυσσεύς.

Ὥ φίλοι, ἦδη μέν οεν ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἀμμιν,
μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκοντίσαι, οἱ μεμάασιν
ἡμέας ἔξεναριξαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.

265 Ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὁξέα δοῦρα,
ἄντα τινυσιόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὁδυσσεύς,
Ἐνδυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἐλατον δὲ συβώτης,

Πείσανδρον δ' ἄρδ' ἐπεφνε βιῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·

οἱ μὲν ἐπειθ' ἄμα πάντες ὁδὰς ἔλον ἀσπετον οῦδας.

μηνστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε·

τοὶ δ' ἄρδ' ἐπῆξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε ἔλοντο.

Αὗτις δὲ μηνστῆρες ἀκόντισαν ὁξέα δοῦρα,

ἴέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια Θῆκεν Ἀθήνη.

τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο

βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραιοῦται.

ἄλλον δ' ἐν τοίχῳ μελίνη πέσε χαλκοβάρεια.

Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ ηαρπῷ

λίγδην, ἄκοην δὲ δινὸν δηλήσατο χαλκός.

Κτήσιππος δ' Εὔμαιον ὑπέρ σάπιος ἔγχει μακρῷ

ῶμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέροπτατο, πίπτε δ' ἔραζε.

τοὶ δ' αὗτ' ἀμφ' Ὁδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,

μηνστῆρων ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὁξέα δοῦρα.

ἐνθ' αὗτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίποθος Ὁδυσσεύς,

Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβάτης.

Κτήσιππον δ' ἄρδ' ἐπειτα βιῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ

βεβλήκει πρὸς στῆθος, ἐπευχόμενος δὲ προσηύδα.

Ω Πολυθεοείδη φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν

εἰκαν ἀφεαδῆς μέγα εἰπεῖν, ἄλλὰ θεοῖσιν

μῆθον ἐπιτρέψαι· ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.

τοῦτό τοι αὐτὶ ποδὸς ξεινῆιον, ὃν ποτὲ ἔδωκας

ἀντιθέω Ὁδυσῆϊ, δόμον κατ' ἀλητεύοντι.

Ἡ δα βιῶν ἐλίων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὁδυσσεύς

οὐτα λαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχει μακρῷ.

Τηλέμαχος δ' Εὐηγροίδην Λειώκοιτον οὐτα

δουρὶ μέσον κενεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.

ἥριπτε δὲ πρηνής, χθόνα δ' ἥλασε παντὶ μετώπῳ.

270

275

280

285

290

295

δὴ τότ᾽ Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ᾽ ἀνέσχεν
νψόθεν ἐξ ὁροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοῖηθεν.

οἱ δὲ ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ὡς ἀγελαῖαι·

300 τὰς μέν τὸν αἰόλος οἴστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν,
ώρῃ ἐν εἰαριῇ, ὅτε τὸν ἥματα μακρὰ πέλονται.

οἱ δὲ, ὡς τὸν αἰγυπτιὸν γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
ἐξ ὁρέων ἐλθόντες ἐπὶ ὁρνίθεσσι θορῶσιν·

ταὶ μέν τὸν ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἴενται,

305 οἱ δέ τε τὰς ὄλεκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκὴ
γίγνεται, οὐδὲ φυγή· χαίρουσι δέ τὸν ἀνέρες ἄγρον.
ὡς ἄρα τοι μητρῆρας ἐπεσσύμενοι κατὰ δῶμα
τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὠρυντὸν ἀεικῆς,
κράτων τυπτομένων· δάπεδον δὲ ἄπαν αἷματι θύεν.

310 Λειώδης δὲ Ὁδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων,
καὶ μιν λισσόμενος ἐπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τουνοῦμαί σε, Ὁδυσεῦ· σὺ δέ μὲν ὀδεο, καὶ μὲν ἐλέησον
οὐ γάρ πώ τινά φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
εἰπεῖν, οὐδέ τι φέξαι, ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
315 παύεσκον μητρῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε φέζοι.

ἄλλα μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι·

τῷ καὶ ἀτάσθαλίησιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπου.

αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοειδός, οὐδὲν ἐοργώς,
κείσομαι· ὡς οὐκ ἔστι χάροις μετόπισθεν εὐεργέων.

320 Τὸν δὲ ἄρδενόδρα ιδὼν προσέφη πολύμητις Ὁδυσ-
σεύς·

εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοειδός εὔχεαι εἶναι,
πολλάκι που μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισιν,
τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῦ γενέσθαι,
σοὶ δὲ ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι, καὶ τέκνα τεκέσθαι·

τῷ οὐκ ἀν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοιςθα.

325

Ὦς ἄρα φωνήσας, ξίφος εἶλετο χειρὶ παχεῖῃ
κείμενον, ὃς ὁ Ἀγέλαιος ἀποπροέηνε χαμᾶζε
κτεινόμενος· τῷ τόνγε κατ’ αὐχένα μέστον ἔλασσεν·
φθεγγομένου δ’ ἄρα τοῦγε πάρη πονίησιν ἐμίχθη.

Τερπιάδης δέ τ’ ἀοιδὸς ἀλύσκαντε Κῆρος μέλαιναν, 330

Φήμιος, ὃς ὁ ἡειδὲ μετὰ μνηστῆροις ἀνάγκη.

ἔστη δ’, ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν,

ἄγκι παρ’ ὁρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μεριμῆσεν,

ἡ ἐκδὺς μεγάροιο, Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν

έρκειον ἴζοιτο τετυγμένον, ἐνθ’ ἄρα πολλὰ

335

λαέρτης Ὁδυσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηδοῦ ἔπαιον·

ἢ γούνων λίσσοιτο προσαΐξας Ὁδυσῆς.

ῶδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο νέρδιον εἶναι,

γούνων ἄψασθαι λαερτιάδεω Ὁδυσῆος.

ἳτοι δὲ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε,

340

μεσσηγὸς ποητῆρος ἵδε θρόνου ἀργυρούλου·

αὐτὸς δ’ αὖτ’ Ὁδυσῆα προσαΐξας λάβε γούνων,

καὶ μιν λισσόμενος ἐπεα πτερόεντα προσηύδα·

Γοννοῦμαι σ’, Ὁδυσεῦ· σὺ δέ μ’ αἴδεο, καί μ’ ἐλέησον·

αὐτῷ τοι μετόπισθ’ ἄχος ἐσσεται, εἰ’ κεν ἀοιδὸν

345

πέφνης, ὃς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω.

αὐτοδίδακτος δὲ εἰμί· θεός δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας

παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι παραείδειν,

ῶστε θεῶ· τῷ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι.

καὶ κεν Τηλέμαχος τάδε γ’ εἶποι, σὸς φίλος νίος,

350

ώς ἐγὼ οὔτι ἐκῶν ἐς σὸν δόμον, οὐδὲ χατίζων,

πωλεύμην μνηστῆροις ἀεισόμενος μετὰ δαῖτας·

ἄλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἥγον ἀνάγκη.

Ὦς φάτο· τοῦ δ’ ἥκουσ’ ἰερὴ ἴσ Τηλεμάχοιο,

355 αἴψα δ' ἔὸν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔόντα·

"Ισχεο, μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔτας χαλιῷ·

καὶ κήρυνα Μέδοντα σαώσομεν, ὅστε μεν αἰεὶ¹
οἶνω ἐν ἡμετέρῳ ηδέσκετο, παιδὸς ἔόντος·

εἰ δὴ μή μιν ἐπεφνε Φιλοίτιος, ἡὲ συβάτης,

360 ἡὲ σοὶ ἀντεβόλησεν, δρινομένῳ κατὰ δῶμα.

"Ως φάτο· τοῦ δ' ἥκουσε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·

πεπτηώς γάρ ἐκειτο ὑπὸ Θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέομα
ἔστο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων Κῆρα μέλαιναν.

αἴψα δ' ἀπὸ Θρόνου ὁρτο, Θοῶς δ' ἀπέδυνε βοείην·

365 Τηλέμαχον δ' ἄρδε πειτα προσαΐξας λάβε γούνων,
καὶ μιν λιστόμενος ἐπεα πτερόεντα προσηύδα·

"Ω φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἴμι· σὺ δ' ἵσχεο· εἰπὲ δὲ πατοί,
μή μι περισθενέων δηλήσεται ὀξεῖ χαλιῷ,

ἀνδρῶν μηηστήρων νεχολωμένος, οἵ οἱ ἐκειδον

370 κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιοι οὐδὲν ἔτιον.

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Όδυσσεύς
Θάρσει, ἐπειδή σ' οὗτος ἐρύσσατο καὶ ἐσάωσεν,
ὅφρα γνῶς κατὰ Θυμόν, ἀτὰρ εἴπης θα καὶ ἄλλῳ,
ώς κακοεργίης εὐεργεσίῃ μέγ' ἀμείνων.

375 ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἔζεσθε Θύραζε

ἐκ φόνου εἰς αὐλίν, σύ τε καὶ πολύφημος ἀοιδός,
ὅφρ' ἀν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι, ὅπτεό με χρῆ.

"Ως φάτο· τῷ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο πιόντε,

ἔζεσθη δ' ἄρα τώγε Λιὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν,

380 πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένω αἰεί.

Πάπτηνεν δ' Όδυσσεὺς καθ' ἔον δόμον, εἰ' τις εἴτε
ἀνδρῶν

ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων Κῆρα μέλαιναν.

τοὺς δὲ ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἴματι καὶ κονίησιν

πεπτεῶτας πολλούς· ὥστ' ἵχθύας, οὓς θ' ἀλιῆς
κοῦλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε Θαλάσσης 385
δικτύῳ ἐξέρυσσαν πολυωπῷ· οἱ δέ τε πάντες,
κύμαθ' ἄλλος ποθέοντες, ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται,
τῶν μέν τ' Ἡλίος φαέθων ἐξείλετο Θυμόν·
ώς τότὲ ἄρα μητῆρες ἐπ' ἄλλήλοισι κέχυντο.

δὴ τότε Τηλέμαχον προεέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς. 390

Τηλέμαχ', εἰ δ', ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
ὅφρα ἐπος εἴπωμι, τό μοι καταθύμιόν ἐστιν.

Ὦς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπειθετο πατρὶ·
κινήσας δὲ θύρην, προεέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν.

Δεῦρο δὴ ὅσσο, γρηγὸν παλαιγενές, ἡτε γυναικῶν 395
δμωάων σκοπός ἐστι κατὰ μέγαρον ἡμετεράων.
ἔρχεο· κικλήσκει σε πατήρ ἐμός, ὅφρα τι εἴπῃ.

Ὦς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἐπλετο μῆθος.

ώϊξεν δὲ θύρας μεγάρων εὐναιεταόντων,
βῆ δ' ἴμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν. 400
εὐρεν ἐπειτέρα Ὀδυσσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν,
αἷματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον· ὥστε λέοντα,
οἵ ξάτε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο·

πᾶν δ' ἄρα οἱ στῆθός τε παρήια τὸ ἀμφοτέρωθεν
αἷματόεντα πέλει· δεινὸς δ' εἰς ὥπα ἰδέσθαι. 405

ώς Ὀδυσσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.

ἡ δ' ὡς οὖν νέκυάς τε καὶ ἀσπετον εἰζιδεν αἷμα,

ἴθυσέν δ' ὁλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἰζιδεν ἔργον·

ἄλλον Ὀδυσσεὺς κατέρυψε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένην περ·

καὶ μιν φωνήσας ἐπεια πτερόεντα προσηύδα. 410

Ἐν Θυμῷ, γρηγῷ, χαῖρε, καὶ ἴσχεο, μηδὲ ὁλόλυξε.

οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι.

τούςδε δὲ μοῖρος ἐδάμασσε θεῶν καὶ σχέτλια ἔργα.

οῦτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 415 οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰςαφίκοιτο·
 τῷ καὶ ἀτασθαλίησιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
 ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναικας ἐνὶ μεγάροις καταλεξον,
 αἴ τέ μ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἱ νηλυτεῖς εἰσὶν.

Τὸν δ' αὗτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 420 τοιγάρο ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω.
 πεντήκοντά τοι εἰσιν ἐνὶ μεγάροισι γυναικες
 δμωαλ, τὰς μέν τ' ἔογα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
 εἴσια τε ξαίνειν, καὶ δουλοσύνης ἀνέχεσθαι·
 τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
 425 οὐτέ ἐμὲ τίουσαι, οὐτέ αὐτὴν Πηνελόπειαν.
 Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἐ μήτηρ
 σημαίνειν εἴασκεν ἐπὶ δμωῆσι γυναιξὶν.
 ἀλλ' ἄγ, ἐγὼν ἀναβαστ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
 εἴπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεός ὑπνον ἐπῶρσεν.
 430 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσ-
 σεύς·

μήπω τὴνδ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπὲ γυναιξὶν
 ἐλθέμεν, αἵπερ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο.

Ὦς ἄρδ' ἔφη· γρηγὸς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
 ἀγγελέουσα γυναιξί, καὶ ὅτουνέουσα νέεσθαι.
 435 αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἡδὲ συβότην
 εἰς ἐ καλεσσάμενος, ἐπεια πτερόεντα προσηύδα·

Ἄρχετε νῦν νέκνας φορέειν, καὶ ἀνωχθε γυναικας
 αὐτὰρ ἐπειτα θρόνους περικαλλέας ἡδὲ τραπέζας
 ὑδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
 440 αὐτὰρ ἐπήν δὴ πάντα δόμον κατακοιμήσησθε,
 δμωὰς ἐξαγαγόντες ἔυσταθέος μεγάροιο,
 μεστηγήντες τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,

Θεωρέμεναι ξίφεσιν ταυτήκεσιν, εἰςόκε πασέων
ψυχὰς ἐξαφέλησθε, καὶ ἐκλελάθοιντ' Ἀφροδίτης,
τὴν ἄρδ' ὑπὸ μητρῆσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάθρη. 445

Ὦς ἔφαθ³. αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
αἵν² δλοφυρόμεναι, Θαλερὸν κατὰ δάκρυν χέουσαι.
πρῶτα μὲν οὖν νέκυας φόρεον κατατεθνητας,
πάδ δ' ἄρδ' ὑπ² αἰθούσῃ τίθεσαν εὐεργέος αὐλῆς,
ἀλλήλησιν ἐρείδουσαι· σήμαινε δ³ Ὁδυσσεύς, 450
αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ³ ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκη.
αὐτὰρ ἔπειτα Θρόνους περικαλλέας ἥδε τραπέζας
ῦδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.
αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουνόλος ἥδε συβάτης
λίστροισιν δάπτεδον πύνα ποιητοῦ δόμοιο 455
ξύνον· ταὶ δ³ ἐφόρεον δμωαί, τίθεσαν δὲ Θύραζε.
αὐτὰρ ἔπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
δμωὰς δ³ ἐξαγαγόντες ἔυσταθέος μεγάροιο,
μεσσηγύς τε Θόλου καὶ ἀμύμονος ἐρκεος αὐλῆς,
εἴλεον ἐν στείνει, ὅθεν οὔπως ἦν ἀλύξαι. 460
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἥρχ² ἀγορεύειν·

Μή μὲν δὴ καθαρῷ Θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην
ιάν, αἱ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ² ὀνείδεα χεῦαν,
μητέροι θ³ ἡμετέρῃ, παρά τε μητρῆσιν ἵανον.

Ὦς ἄρδ' ἔφη· καὶ πεῖσμα νεὸς κνανοπορώδοιο 465
κίονος ἐξάψας μεγάλης, περίβαλλε Θόλοιο,
ὑψόσ² ἐπενταυνύσας, μήτις ποσὶν οὔδας ἰκοιτο.
ώς δ³ ὅτ² ἀν ἡ οἰχλαι ταυνσίπτεροι ἦὲ πέλειαι
ἔρκει ἐνιπλήξωσι, τό, θ³ ἐστίκει ἐνὶ Θάμνῳ,
αὐλιν ἐξιέμεναι, στυγερὸς δ³ ὑπεδέξατο κοῖτος. 470
ώς αἵγ² ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
δειρῆσι βρόχοι ἥσαν, ὅπως οἴκτιστα Θάνοιεν.

ἢσπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ, οὐτὶ μάλα δήν.

^{Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἥγον ἀνὰ πρόθυρον τε καὶ αὐλήν}
 475 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ὄντας τε καὶ οὔτατα νηλεῖ χαλκῷ
τάμνον· μήδεά τ' ἔξερσαν, πυσὶν ὡμὰ δάσασθαι·
χειράς τ' ἡδὲ πόδας ιόπτου, κεκοτηότι θυμῷ.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χειράς τε πόδας τε,
εἰς Ὁδυσῆα δόμονδε κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.

480 αὐτὰρ ὅγε προσέειπε φίλη τροφὸν Εὐρύνλειαν.

Οἶσε θέειον, γρηγῷ, κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,
ὄφρα θεειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
ἔλθειν ἐνθάδ' ἄνωχθι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
πάσας δ' ὅτουνον δμωὰς πατὰ δῶμα νέεσθαι.

485 Τὸν δ' αὗτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύνλεια·
ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμόν, πατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἄλλ' ἄγε τοι χλαινάν τε χιτῶνά τε εἴματ' ἐνείκω·
μηδ' οὕτω δάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὡμους
ἔσταθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσοσητὸν δέ κεν εἴη.

490 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσ-
σένς.

πῦρ νῦν μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.

Ως ἔφατ· οὐδ' ἀπίθησε φίλη τροφὸς Εὐρύνλεια,
ἡγεικεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον· αὐτὰρ Ὁδυσσεὺς
εὖ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.

495 Γρηγῷς δ' αὗτοῦ ἀπέβη διὰ δώματα πάλιν Ὁδυσῆος,
ἀγγελέουσα γυναιξί, καὶ ὅτουνέουσα νέεσθαι·
αἵ δ' ἵσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.

αἵ μὲν ἄρα ἀμφεχέοντο καὶ ἡσπάζονται Ὁδυσῆα,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι οεφαλίν τε καὶ ὡμους,

500 χειράς τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἴμερος ἥρει
κλαυθμοῦ καὶ στονοχῆς· γίγνωσκε δέ ἄρα φρεσὶ πάσας.